

- w lp. 3 w kolumnie 4 liczbę „15” zastępuje się liczbą „20”,
  - w lp. 4 w kolumnie 2 wyraz „mieszkalne” zastępuje się wyrazem „niemieszkalne”,
  - w lp. 4 w kolumnie 4 liczbę „10” zastępuje się liczbą „15”,
- b) ust. 2 pod tabelą nr 3 otrzymuje brzmienie:
 „2. Przy zmniejszeniu odległości obiektów terenowych od gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 10,0 MPa należy odpowiednio stosować wymagania określone w części B ust. 2—7.”,
- 3) w części D:
 a) tekst przed tabelą nr 4 otrzymuje brzmienie:
 „Minimalne odległości stacji gazowych o ciśnieniu nominalnym równym 10,0 MPa lub mniejszym od obiektów terenowych określa tabela nr 4.”,
 b) w tabeli nr 4 w rubryce „Ciśnienie w MPa” wyrazy „od 1,2 do 6,3” zastępuje się wyrazami „od 1,2 do 10,0”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *M. Pol*

542

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 25 listopada 1993 r.

w sprawie warunków skażenia spirytusu oraz ustalania ubytków naturalnych w produkcji i magazynowaniu spirytusu.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 oraz z 1991 r. Nr 107, poz. 460) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Skażenie spirytusu polega na dodaniu środka skażającego, który zmienia smak, zapach albo zabarwienie spirytusu w taki sposób, aby bez zmiany jego istotnych właściwości stał się niezdatny do spożycia.

2. Spirytus skaża się jednym ze środków skażających w ilościach określonych w załączniku do rozporządzenia.

3. Sposób postępowania ze środkami skażającymi, które są truciznami, określają odrębne przepisy.

4. Środki skażające przed ich zastosowaniem powinny być zbadane w celu ich identyfikacji.

§ 2. 1. Czynności związane ze skażaniem spirytusu dokonywane są przy udziale co najmniej dwóch pracowników podmiotu gospodarczego dokonującego skażenia.

2. Z każdej partii skażonego spirytusu pobiera się próbkę w ilości 0,5 l, która po zabezpieczeniu powinna być przechowywana w miejscu skażenia przez okres trzech miesięcy, z tym że przy skażeniu spirytusu na cele perfumeryjno-kosmetyczne próbkę należy pobrać w ilości nie mniejszej niż 0,05 l.

3. Pomieszczenia lub wydzielone miejsca, gdzie przechowywane są próbki skażonego spirytusu, powinny być odpowiednio zabezpieczone przed dostępem osób niepozwolonych.

5. Po trzymiesięcznym okresie przechowywania próbek skażonego spirytusu powinny być zagospodarowane lub komisyjnie zlikwidowane.

§ 3. Z czynności skażenia spirytusu sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki skażającej i jej siedzibę oraz numer koncesji,

2) nazwę jednostki, dla której dokonano skażenia spirytusu,

3) datę i miejsce skażenia spirytusu,

4) ilość spirytusu wziętego do skażenia,

5) ilość spirytusu skażonego oraz jego moc pozorną (po-grażenie alkoholomierza) przy określonej temperaturze,

6) nazwę środka skażającego i jego ilość użytą do skażenia w przeliczeniu na 100 dm³ spirytusu 100%,

7) imiona i nazwiska oraz podpisy osób uczestniczących w czynnościach skażenia spirytusu.

§ 4. Naczynia, w których przechowywany jest spirytus skażony, a także naczynia ze środkami skażającymi powinny być zabezpieczone plombami i wyraźnie oznakowane z podaniem nazwy środka skażającego.

§ 5. Ustalanie ubytków naturalnych w produkcji i magazynowaniu spirytusu regulują odrębne przepisy.

§ 6. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 123 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 24 września 1991 r. w sprawie skażenia spirytusu w przedsiębiorstwach, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,

2) zarządzenie nr 135 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 września 1991 r. w sprawie norm naturalnych ubytków spirytusu przy produkcji i magazynowaniu spirytusu i wyrobów spirytusowych w przedsiębiorstwach, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

A. Śmietanko

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 25 listopada 1993 r. (poz. 542)

WYKAZ ŚRODKÓW SKAŻAJĄCYCH

Lp.	Ilość środka skażającego na 100 l spirytusu 100% nie mniej niż	Nazwa środka skażającego	Wielkość do zbadania w laboratorium
1	2	3	4
1	3 l	Aceton	0,25 l
2	2 l	Alfol 1214	0,1 l
3	5 l	Alkohol amylowy	0,25 l

1	2	3	4
4	3 l	Alkohol benzylowy	0,2 l
5	5 l	Alkohol butylowy	0,25 l
6	10 l	Alkohol izopropylowy	0,25 l
7	10 l	Alkohol n-propylowy	0,25 l
8	2,5 l	Alkohol metylowy	0,25 l
9	3 kg	Anilina	0,2 kg
10	3 l	Benzol benzen	0,4 l
11	3,0 kg	Benzylidenoaceton	0,2 kg
12	3 l	Benzyna	0,4 l
13	2 l	Biefenol N-95	0,1 l
14	0,1 g	Bitrex-Benzoesan denatonium	1,0 g
15	0,3 l	Bromek lub chlorek etylu	0,1 l
16	0,3 l	Chloroform lub jodoform	0,1 l
17	1,5 l	Czterochlorek węgla	0,25 l
18	2 l	Dwusiarczek węgla	0,1 l
19	3 l	Eter etylowy	0,2 l
20	1 l	Fenol lub krezol	0,1 l
21	1 l	Formalina	0,2 l
22	1 l	Ftalan dwubutylu	0,1 l
23	1 l	Ftalan dwuetylu	0,1 l
24	1 l	Ftalan dwumetylu	0,1 l
25	1 l	Ftalan dwuoktylu	0,1 l
26	1 l	Gluconian chlormexydy 20% roztwór wodny (chlorhexidinum gluconicum)	0,25 l
27	0,1 kg	Jod krystaliczny	0,05 kg
28	1 l	Roztwór 10% jodu w etanolu	0,1 l
29	2 kg	Iditol (nowolak)	0,1 kg
30	1 kg	Kamfora	0,1 kg
31	2 kg	Kalafonia	0,1 kg
32	3 l	Keton metyloetylowy	0,25 l
33	20 l	Koncentrat aromatu 210339/AR0014 Pollena Aroma	0,2 l
34	2 kg	Kreozot	0,1 kg
35	10 l	Koncentrat lakieru do włosów Luviskol lub Polimer OW/VP i kompozycja zapachowa (100+2/lub/100+3)	0,2 l
36	3 l	Ksylol lub ksylen	0,25 l
37	2 kg	Kwas salicylowy	0,05 kg
38	1 kg	Kwas siarkowy min. 70%	0,01 kg
39	8 l	Lakier bakelitowy (rezolit)	0,2 l
40	5 kg	Ług potasowy lub sodowy (roztwór)	0,25 kg
41	5 l	Maślan etylu	0,25 l
42	1,0 kg	Mentol	0,1 kg
43	2 l	Nafta	0,25 l
44	10,0 kg	Metylo-naftyloketon	0,1 kg
45	3 kg	Nipagina (aseptina)	0,05 kg
46	5 l	Octan amylu	0,25 l
47	5 l	Octan butylu	0,25 l
48	5 l	Octan etylu	0,25 l
49	5 l	Octan winylu	0,25 l
50	1 l	Olej rycynowy	0,1 l
51	1 kg	Olejki eteryczne lub kompozycje zapachowe niekonsumpcyjne	0,01 kg
52	1 l	Parachlorometakrezol	0,1 l
53	8 kg	Politura spirytusowa 25%	0,25 kg
54	5 kg	Rozpuszczalnik Nitro	0,25 kg
55	1,5 kg	Salicylan metylu	0,2 kg
56	1 kg	Salicylan fenylu	0,1 kg
57	3 kg	Szelak	0,02 kg
58	2 l	Terpentyna	0,25 l
59	0,5 kg	Trójetyloamina	0,05 kg
60	3 l	Toluol, toluen	0,25 l
61	2 l	Trójchloroetylen	0,25 l
62	2 l	Woda amoniakalna 25%	0,1 l
63	5 kg	Zywica benzoesowa — roztwór etanolowy (1+5)	0,05 kg
64	0,5 kg	Tymol	0,1 kg
65	1 kg	Wodorotlenek sodu lub potasu (krystaliczny)	0,1 kg
66	1 l	Zasady pirydynowe lub pirydyna	0,25 l
67	0,3 l	Ogólny środek skazający o symbolu AT 80	0,25 l

Przy wyrobieniu octu do spirytusu stosuje się dodatek octu w takim stosunku, aby zawartość kwasu octowego w mieszaninie wynosiła co najmniej 10% zawartości alkoholu oraz aby zawartość alkoholu nie przekraczała 60% obj. w temperaturze 20°C.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1,
tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” S.A., Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.